

til at gaae saameget forsigtigere frem. Vi vide ikke og have fra Regjeringens Side aldeles ingen Antydning om, hvorvidt den bekjendte vestindiske Capital kan indkomme eller ikke, men dette er dog af den meest indgribende Indflydelse paa dette Spørgsmaal. Jeg bebrejder naturligviis ikke den kongelige Regjering, at den ikke er istand til derom at give nogen Oplysning; men jeg siger, at der i denne Mangel paa Oplysning ligger en berettiget Grund til at fordre, at vi ogsaa udsætte, hvad det er muligt nogenlunde at udsætte i denne finantsielle saa vigtige Sag. Vi vide heller ikke, hvilke Forbringere der vilde blive stillede fra Krigsbestyrelsens Side, deels med Hensyn til Udsørelsen af det kostbare Forsvarsvæsen, vi have vedtaget i forrige Rigsdagsmøde, deels med Hensyn til Anskaffelsen af nye Vaaben af forskjelligt Slægs; end ikke den mindste Antydning i denne Retning er der givet os fra Regjeringens Side. Vi have Lov til at troe, hvad Rytget har sagt om 2 Millioner, men jeg indseer ikke, hvorfor vi ikke ogsaa skulde have Lov til at troe paa 3 à 4 Millioner; det kan være, at det bliver meget mindre, men vi staae i denne Henseende aldeles uden Veiledning. Det er muligt, at den kongelige Regjering, at Finantsministeren heller ikke er istand til at give Oplysning, hvad dette Punkt angaar. Det kan være, at hverken Krigsministeren eller Marineministeren, selv om de begge vare tilstede, vilde være istand til at give fuldstændig Oplysning om dette Punkt, og jeg fremhæver ikke dette for i nogen Henseende at gjøre den kongelige Regjering nogen Bebreidelse, men jeg skal tillade mig at constatere, at det er saaledes. Vi saane i den Henseende Oplysninger, som vi ganske sikkert maae kunne have til Efteraaret, ligesom vi da ogsaa til den Tid forhaabentlig vilde kunne vide, hvorledes det staaer med Capitaliseringen af St. Thomas og St. Jan. Naar der nu imidlertid foreligger Uvisshed angaaende saa overordentlig vigtige og med Hensyn til denne Sag saa indgribende finantsielle Spørgsmaal som disse to, hvorfor i al

Verden skulle vi da nu stynde os saaledes med at binde Hænderne paa os selv? Jeg kan ikke see Andet, end at man handler, naturligviis ubevidst, men dog under Indtrykket af, at man vil stynde sig ind i et Uføre og kaste Broen af bagefter sig, saaledes at det ikke bliver muligt at komme tilbage derfra; men den Grund troer jeg ikke kan eller bør være bindende. — Der er endnu et meget vigtigt finantsielt Punkt, hvorom vi til Efteraaret nødvendigviis maae kunne have tilstrækkelig Oplysning, hvis man ikke kan give den strax. Det vil være i Thingets Grindring, at det, da vi isjor behandlede Stats-Indkomstlovsforslaget, fra Regjeringens Side blev erklæret, at Forslag til en blivende Indkomstskat i Fremtiden kun vilde blive fremsat paa den Basis, man her har kaldet Procentstyret i Modsetning til Contingentstyret. Jeg veed ikke, hvorvidt den kongelige Regjering endnu fastholder dette Synspunkt eller ikke; gjør den det imidlertid, kan man dog ikke vide, hvorvidt de øvrige Bestanddele af den lovgivende Magt ville fastholde det, og endnu mindre, hvorvidt der i et kommende Rigsdagsmøde vil opnaaes Enighed derom. Bliver der fra Regjeringens Side i næste Rigsdagsmøde indbragt et Indkomstskatsforslag, hvad vi have al Grund til at vente ikke at blive fritagne for, er det muligt, at der ikke opnaaes Enighed derom, enten fordi der ikke opnaaes Enighed mellem de saakaldte Procentister og Contingentister indbyrdes, eller fordi det Systems Tilhængere, som ere i Majoritet i det ene Thing, maastee ikke ville være det i det andet Thing, eller fordi de ikke ere i Overensstemmelse med Regjeringen, og der kan desuden tænkes andre Grunde, hvorfor Loven ikke kommer istand. Der er et meget vigtigt Spørgsmaal, nemlig det, som sædvanligviis betegnes ved Theorien om den intercommunale Beskatning, hvilket finder meget stærke Tilhængere baade her og flere Steder. Jeg skal ikke her gaae ind paa Spørgsmaalet om Beskatning efter Procentstyret med eller uden intercommunal Beskatning, men sæt, at